శరశ్చంద్రికలు

శ్రీబాబూజీ సత్సంగాలలోని
కొన్ని భాగాలు

దిష్టిబొమ్మలు

శిరిడీ, 2002

భక్తుడు: *గురువుగారూ! ఇంతకుముందు మీరు టి.ఎస్. ఇలియట్ రచించిన కవితలోని హాలోమెన్* గురించి మాట్లాడుతున్నపుడు డొల్లతనానికి, శూన్యానికి మధ్య తేడా నాకర్థం కాలేదు, ఆ కవితలో ఇలియట్ ప్రస్తావించిన ఆ డొల్లతనానికి (హాలోనెస్‌కి), బాబా అనుగ్రహం మనలో ప్రవేశించడానికి ఉండవలసిన ఖాళీకి మధ్య గల తేడా ఏమిటి?*

గురువుగారు: ఖాళీగా ఉండటమంటే లోపల ఏమీ లేకపోవడం, అక్కడ అనుకూలమైనదీ ఉండదు, ప్రతికూలమైనదీ ఉండదు, కనీసం మన గురించిన పరిమితమైన గుర్తింపు, మన వ్యక్తిత్వం గురించిన ఎరుక కూడా ఉండదు; ఒక విధమైన శూన్యం ఉంటుంది. నిజానికి అది మంచిది. టి.ఎస్. ఇలియట్ ప్రస్తావిస్తున్నది దాని గురించి కాదు. ఆయన గాంభీర్యత లేని డొల్లతనం గురించి మాట్లాడుతున్నారు. "మనం డొల్ల మనుషులం", అంటే మిడిమిడి జ్ఞానపు మాటలతో, అర్థంలేని చేతలతో లోపల నిజమైనది ఏదీ లేకపోయినప్పటికీ మన అల్పమైన అహాన్ని సజీవంగా ఉంచుకోవడానికి ఏదో మాట్లాడుతూ, మరేదో చేస్తూ ఉండటం. అదీ డొల్లతనమంటే. దీనినే తరువాత పంక్తిలో ఆయన వివరిస్తాడు: "మనం (చెత్తతో) దట్టంగా కూరబడిన మనుషులం". ఇటువంటి మనిషి పొలాలలో పక్షులను తరమడానికి పెట్టే దిష్టిబొమ్మలాంటివాడు. ఆ దిష్టిబొమ్మ కోపంగా కనిపిస్తుంది కానీ దానికి ఎటువంటి భావావేశాలూ ఉండవు. మనుషులు అటువంటి దిష్టిబొమ్మల్లాగా నటిస్తున్నారు అంటాడు ఇలియట్.

చాలామంది ఎన్నో విషయాలతో నిండిపోయి ఉంటారు: రాజకీయాలు, వ్యర్థమైన వార్తలు, పనికిరాని సమాచారం వగైరాలతో నిండిపోయి ఉంటారు. మనం ఉదయాన్నే నిద్రలేవగానే ముందు వార్తలు తెలుసుకోవడానికి పేపరు చదవాలి, లేకపోతే టి.వి. పెట్టుకోవాలి. మనం ఎవరినైనా కలుసుకున్న తక్షణం మనం ప్రోగు చేసుకున్న వార్తావిశేషాలను ఎదుటివారు, ఎదుటివారు ప్రోగేసిన విశేషాలను మనం పరస్పరం మార్చుకోవడం మొదలుపెడతాం. వీడి చెత్తతో వాడిని నింపుతాడు, తిరిగి వాడి చెత్తతో వీడిని నింపుతాడు. చెత్తతో నిండిన మనుషుల వ్యవహారం ఇలా కొనసాగుతూ ఉంటుంది. (గురువుగారు నవ్వుతూ...) ఇదీ "చెత్తతో నిండిపోవడం" అంటే!

**గురువుగారిని ప్రశ్నిస్తున్న భక్తుడు టి.ఎస్. ఇలియట్ రచించిన ప్రసిద్ధ కవిత "ద హాలోమెన్" (1925) గురించి మాట్లాడుతున్నారు. ఆంగ్ల సాహిత్యం పట్ల గురువుగారికి లోతైన పరిజ్ఞానంతోపాటు గాఢమైన మక్కువ ఉండేది. కాలేజీ విద్యార్థిగా ఉన్నప్పుడు ఆంగ్ల సాహిత్యాన్ని ప్రత్యేకమైన అంశంగా ఎంచుకుని అందులో విశేషంగా రాణించారు.*

భక్తుడు: *మా శ్రద్ధను నిలుపుకోవడానికి అనుకూలమైన వాతావరణాన్ని ఏర్పరచుకునే ప్రయత్నంలో ఎదురయ్యే అడ్డంకులను నేర్పుగా తొలగించుకోవడం ఎలా? మన చుట్టూ అప్పటికే ఉన్న "చెత్తతో కూరబడ్డ" వాళ్ళ విషయంలో ఏం చెయ్యాలి?*
గురువుగారు: మీరు ఏమీ చెయ్యాల్సిన అవసరం లేదు. మీరు డొల్ల మనుషుల్లా, దిష్టిబొమ్మల్లా నటించడం మానేసిన తక్షణం దానంతటఅదే జరిగిపోతుంది – మిగతా దిష్టిబొమ్మలు మీ దగ్గరకు రారు! వాళ్ళకు మీరు అసంబద్ధంగా, వెర్రిబాగులవారిగా (నవ్వులు) కనిపిస్తారు. మీరు వాళ్ళలో ఒకరు కాదనుకుని చిన్నగా వాళ్ళకు వాళ్ళే జారుకుంటారు.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! ఎవరికైనా తమ డొల్లతనాన్ని పూర్తిగా తెలుసుకోవడం భయంగా అనిపిస్తుంది, దాని నిజస్వరూపం తెలియడం మనస్సును క్రుంగదీస్తుంది కనుక ఎవ్వరూ దానిని తెలుసుకోవాలనుకోరు. ఆ డొల్లతనాన్ని పూర్తిగా అనుభవంలోకి తెచ్చుకోవడం ఎలా?*
గురువుగారు: డొల్లగానే ఉంటూ దానిని ఎదుర్కోకపోవడం ప్రమాదమని, నువ్వు డొల్లగా ఉన్నావని తెలుసుకోకపోవడం ఇంకా హానికరమనీ అర్థం చేసుకుంటే భయాన్ని పోగొట్టుకోవచ్చు. అయినా, నిన్ను నువ్వే ఎదుర్కొంటున్నావు. అదేదో భూతమో, మనకు తెలియనిదో కాదుకదా! మనల్ని మనం చూసుకోవడానికి ఎందుకు భయపడాలి?

భక్తుడు: *మనలో నిండిపోయిన ఆ చెత్తను పోగొట్టుకున్నప్పుడు ఆ నిజమైన శూన్యత ఏర్పడుతుందా?*
గురువుగారు: అవును, (గురువుగారు నవ్వుతూ...) ఈ చెత్త పోయినపుడు, ఆ ఖాళీ ఏర్పడటం జరుగుతుంది!

గురువుగారు: మీరు ధ్యానానికి కూర్చుని ఏదైనా లక్ష్యవస్తువు మీద మనస్సును లగ్నం చెయ్యాలని ప్రయత్నించినపుడు, అది బాబా కావచ్చు, శూన్యం కావచ్చు, రిక్తత కావచ్చు, బుద్ధత్వం, విపాసన... ఇలా అది ఏదైనా కావచ్చు, మీరు ధ్యానానికి కూర్చున్న తక్షణం ఆలోచనలు వస్తాయి. ఆలోచనలు ఎందుకు వస్తున్నాయి? ఆ ఆలోచనలకు కారణం ఏమిటి? ఎటువంటి ఆలోచనలు వస్తున్నాయో గమనించండి. అప్పుడు మీ లోపల నిండిపోయి ఉన్న చెత్త, డొల్లతనం కనిపిస్తుంది. ఈ ఆలోచనలన్నీ లోపల పేరుకున్న చెత్త యొక్క పర్యవసానాలే.

భక్తుడు: *ఎవరికైనా వారి లక్ష్యానికి సంబంధించిన విషయాలు కాకుండా మిగిలినవంతా నిష్ప్రయోజనమైనవేనా?*
గురువుగారు: మరి కాదా? మీకు ఇష్టమైన లక్ష్యమే అసలు కావాల్సిన విషయం. కాబట్టి మనల్ని వ్యర్థమైన విషయాలతో నింపుకోవడమంటే దానర్థం కావాల్సిన విషయం లేనట్టేగా? (నవ్వులు)

భక్తుడు: *మమ్మల్ని (మా అహాన్ని) మేము కోల్పోతామనే భయం కారణంగానే మాలోని శూన్యాన్ని వివిధరకాల విషయాలతో నింపుకుంటున్నామా?*
గురువుగారు: అవును, ఉన్నటువంటి కారణాలలో అదీ ఒకటి. కానీ సాధారణంగా అది మనల్ని మనం కోల్పోతామని భయపడే స్థాయికి చేరదు. ప్రధానంగా చాలామటుకు కేవలం అలవాటు మనతో ఆ పని చేయిస్తుంది, అప్రమేయంగా సాగిపోయే ఆలోచనలు, అలవాట్లు, ఆ అలవాట్లకుండే బలం... ఇటువంటి పైపైన ఉండే వాటివల్లనే ఇలా (నింపుకోవడం) జరుగుతుంది. మీరు ఇంకా ఇంకా లోతుగా వెళ్ళి నిజంగా ఆ శూన్యాన్ని అనుభవించినపుడు మిమ్మల్ని మీరు కోల్పోవడమనే భయం కలుగుతుంది. సాధారణంగా ఆలోచనలు అలా వస్తూ ఉంటాయి. మీరు ఆలోచించడం కాదు – ఆలోచనలు అలా సాగిపోతూ ఉంటాయి.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! ఎవరైనా వాళ్ళ ఆలోచనలను, అలవాట్ల క్రమాన్ని (ప్యాటర్న్‌ను) తెలుసుకోగలిగితే, దాని నుండి బయటపడటానికి మార్గమేదైనా ఉందా?*

గురువుగారు: అటువంటి ఆలోచనలను పట్టించుకోకపోవడం ఒక పద్ధతి. ఆ ఆలోచనలు మీ గమనింపుకు వచ్చిన తక్షణం వాటిని వదిలేయండి. "నేను ఏమాలోచిస్తున్నాను, ఆ ఆలోచన ఎందుకు వచ్చింది" అని వాటి గురించి ఆలోచించవద్దు. కనీసం ఆ మాత్రం పట్టించుకోవాల్సిన అర్హత కూడా వాటికి లేదు! వాటిని పట్టించుకోకుండా మీ లక్ష్యం మీద దృష్టిపెట్టండి. "ఉన్నట్టుండి నాకు నా కుటుంబం గురించిన ఆలోచనలు వస్తున్నాయి! నేను ఈ ఆలోచనలను తప్పక గమనించాలేమో?" అని అనుకోకుండా వాటిని అక్కడతో ఆపివేస్తే అవి పోతాయి. మరుసటిరోజు ఆ ఆలోచనలు కనిపించవు, వేరే రకమైనవి వస్తాయి. వాటినీ పట్టించుకోకండి! మీ లక్ష్యాన్ని మనస్సులోనికి తెచ్చుకుంటూ ఉండండి. అలా పట్టించుకోకుండా ఉండటమే అసలు కీలకమైన విషయం. మీరు వాటిని విశ్లేషించడం మొదలుపెడితే అలా విశ్లేషించడమనే మరొక అలవాటు (ప్యాటర్న్) మొదలవుతుంది, ఈ విశ్లేషణ పేరు మీద మీరు పగటి కలలు కంటూ, వాటి చుట్టూ తిరుగుతూ అలా ఆలోచించుకుంటూ ఉండిపోతారు. (గురువుగారు నవ్వుతూ...)

మీరు కావాలనుకున్న ఆ ధ్యానవస్తువు గురించి కాకుండా మరే ఇతర ఆలోచనలనైనా – అవి మంచి ఆలోచనలైనా సరే – వాటిని పట్టించుకోవద్దు. మనస్సును మీ లక్ష్యవస్తువు మీదనే పెట్టండి, కాసేపటి తరువాత ఆ ఆలోచనలు విసిగిపోయి మరి రావు. అదీ ఒక విధమైన ఆలోచనా క్రమమే(ప్యాటర్న్). అందుకని ఒక్కసారి ఆ ఆలోచనాక్రమం తెగిపోయాక అటుపై ఆలోచనలు రావు.

భక్తుడు: *ఆ ఆలోచనా క్రమం (ప్యాటర్న్) ఏమిటి? అలా ఫలానా విధంగా ఆలోచించడమనే అలవాటు (ప్యాటర్న్) అని మీ ఉద్దేశ్యమా?*

గురువుగారు: అవును, ఆ విధంగా ఆలోచించడమనే అలవాటు. సాధారణంగా దానిని గమనించడం చాలా కష్టం. మీ రోజువారీ దినచర్యలను వ్రాసుకోగలిగితే రకరకాల ఆలోచనలు నిర్ణీత సమయాలలో పునరావృతమవుతుంటాయి అని తెలుస్తుంది – అవి వేరే వేరే విషయాల గురించిన ఆలోచనలు కావచ్చు, వ్యతిరిక్తమైన ఆలోచనలు కావచ్చు, తల్లి గురించి లేదా తండ్రి గురించి లేదా ఉద్యోగం గురించి కావచ్చు. మీ దినచర్యను విపులంగా వ్రాసుకోవడానికి ప్రయత్నించండి. అప్పుడు కొన్ని రకాల ఆలోచనలు ఒక క్రమబద్ధమైన రీతిలో మళ్ళీ మళ్ళీ వస్తుండటాన్ని మీరు గమనిస్తారు. ప్రతిరోజూ మీ ఆలోచనలు, వాటి సరళి ఎలా ఉందో వ్రాసుకుని చూడండి. ఒక నిర్దిష్టమైన క్రమత ఉంటుంది, ఆలోచనలలోని విషయం కొద్దిగా మారవచ్చుగానీ ఆలోచనా క్రమం అలాగే ఉంటుంది.

భక్తుడు: *అప్రమేయంగా పునరావృతమయ్యే ఆలోచనలు (ప్యాటర్న్స్), వాసనలు (హాబిట్ ఎనర్జీ) రెండూ ఒకటేనా?*

గురువుగారు: అవి రెండూ ఒక్కటే, నేను దానిని ప్రమేయంలేని ఆలోచనాక్రమం (ప్యాటర్న్) అంటాను, వేదాంతంలో వాళ్ళు దానినే 'వాసన' అన్నారు.

భక్తుడు: *అంటే దానర్థం (ప్యాటర్న్స్) కొంతకాలంగా మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ ఉన్న పని అని అనుకోవచ్చా?*

గురువుగారు: అవును, మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ ఉండటం, దానివల్ల అవి (ప్యాటర్న్స్) మరింత బలంగా తయారవుతాయి.

భక్తుడు: *అసలది ఎలా ప్రారంభమవుతుంది? ప్రతి ఆలోచనాక్రమానికి (ప్యాటర్న్‌కు) మొదలంటూ ఉండాలి కదా, తరువాతే మనం దానిని తిరిగి చేస్తాం.*

గురువుగారు: ఈ విషయాల పట్ల నీ ఎరుక లేనప్పుడే ఇవి మొదలవుతాయి, నీకు ఆకలిగా ఉన్నప్పుడు, నువ్వు పాల కోసం ఏడుస్తూ అమ్మ కోసం చూస్తున్నప్పుడు మొదలై ఉంటాయి. మన మనస్సు ఆలోచించడం మొదలుపెట్టినప్పటి నుండి... రెండు, మూడు, వేలు, లక్షలు, కోట్ల ఆలోచనాక్రమాలు (ప్యాటర్న్స్)... ఇలా వృద్ధి చెందుతూ పోతాయి.

భక్తుడు: *ఇలా అలవాటుగా వచ్చే ఆలోచనలను అధిగమించడానికి వాటిని పట్టించుకోకుండా ఉండటమే మంచి మార్గమని మీరు అంటున్నారు కదా?*

గురువుగారు: అవును, పట్టించుకోవద్దు! విభిన్న ఆధ్యాత్మిక సంప్రదాయాలలో వివిధ పద్ధతులున్నాయి, నామాన్ని లేదా మంత్రాన్ని లేదా శబ్దాన్ని తిరిగి తిరిగి ఉచ్చరించడం ఈ ప్రమేయంలేని ఆలోచనాక్రమాన్ని (ప్యాటర్న్‌ను) అధిగమించడానికి ప్రధానమైన పద్ధతి – దానిని నువ్వు జపమను, మరేదైనా అను. అసలు మంత్రసాధనంతా తెంపులేని మన ఆలోచనాక్రమాన్ని విచ్ఛేదం చేయడం కొరకే.

భక్తుడు: *కానీ బాబా మనకు ఏ మంత్రాన్నీ చెప్పలేదు కదా?*

గురువుగారు: ఆ అవసరం లేదు. ఆయన పద్ధతి వేరుగా ఉంటుంది.

ఏ విధమైన సాధన (సాధనం) అవసరం లేకుండానే బాబా మన ఆలోచనలు మరియు అలవాట్ల క్రమాన్ని ఛేదిస్తారు, అది అంతటితో పోతుంది! ఒకానొక క్షణంలో– అది సత్సంగం కానివ్వండి, లేదా మీరలా ఊరకే పర్వతాలను లేదా గంగానదిని చూస్తున్నప్పుడు కావచ్చు, అదే గంగను మీరు ఇంతకుముందు వెయ్యిసార్లు చూసుంటారు, అదే ప్రాంతానికి వెయ్యిసార్లు వెళ్ళుంటారు, కానీ హఠాత్తుగా మనకు ఏదో జరుగుతుంది, ఉన్నట్టుండి ఒక ఆలోచనా చక్రం తునాతునకలైపోతుంది, ఊరకనే అలా! అప్పుడు నువ్వు అంతకుముందు మనిషివి కాదని నీకు తెలుస్తుంది, నువ్వు ఆలోచించే విధానం మారుతుంది. ఏం జరిగిందో మనకు తెలియదు, కానీ మనలో ఏదో మారినట్టు మనకు తెలుస్తుంది. దేనినో అలా తీసేసినట్లనిపిస్తుంది, మరేదో లోనికి వచ్చినట్టనిపిస్తుంది, మనకు మనమే క్రొత్తగా అనిపిస్తుంది, ప్రపంచం క్రొత్తగా అనిపిస్తుంది, మార్గం క్రొత్తగా అనిపిస్తుంది, అప్పటివరకు ఉన్న అదే పాత మిత్రులను క్రొత్తగా చూడటం మొదలుపెడతాం. అది బాబా చెయ్యగలరు.

భక్తుడు: *గురువుగారూ, శూన్యమనే ఆ మంచి అనుభవానికి, మనోవాసనలు లేదా అలవాట్లకు (ప్యాటర్న్) గల సంబంధమేమిటి?*

గురువుగారు: అలవాటుగా చేసే పనుల నుంచి, ఆలోచనల నుంచి విముక్తి పొందిన తరువాత నీకు ఆ ఖాళీ, నిరామయమైన స్థితి అనుభూతమవుతుంది. నిన్ను డొల్లగా చేసేది, దిష్టిబొమ్మలా చేసేది ఇలా అసంకల్పితంగా సాగిపోయే అలవాట్లు, ఆలోచనలే. ముందు మనం అసలు విషయాన్ని మనలో నింపుకోవాలి. అప్పుడు మనలో ఉన్న డొల్లతనం నెమ్మదిగా తొలగిపోతుంది.

దీనిని అనుభవరూపంలో పొందడానికి రెండు మార్గాలున్నాయి: బుద్ధుని మార్గమొకటి, వేదమార్గమొకటి. బుద్ధుడు ఆ శూన్యాన్ని ప్రత్యక్షంగా అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవాలనుకున్నాడు. ఆయన దీనినంతా కేవలం డొల్లతనంగా చూశాడు. ఇది వాస్తవం కాదని, కాబట్టి దానినుండి బయటపడమని చెప్పాడు. కానీ నువ్వు అలా చేయగలవా? నీవు కూర్చుని ఉన్న కొమ్మ అది. నువ్వు కూర్చున్న కొమ్మను నువ్వు ఎలా నరుక్కోగలవు! కాబట్టి మరొక మార్గమేమిటంటే నిజమైన దానిని – ఏదైనా అసలు మనకు నిజంగా కావలసిన విషయాన్ని – మన మనస్సులో ఉంచుకోవడానికి ప్రయత్నించడం, తద్వారా నెమ్మదిగా మనం దానితో నిండిపోయి చివరకు దానిని కూడా పోగొట్టుకోగలం. నిజానికి శూన్యమే పూర్ణం, పూర్ణమే శూన్యం. సంస్కృతార్థాలను తీసుకుంటే రెండూ ఒకే దగ్గరకు వస్తాయి. శూన్యమన్నా, పూర్ణమన్నా సున్నానే, ఇంకా సున్నా అంటే అనంతపూర్ణత్వం! అందువలన బుద్ధుడు శూన్యమని పిలిచినదానినే హిందూ సాంప్రదాయంలో పూర్ణత్వం అన్నారు. పూర్ణం, శూన్యం రెండూ ఒకటే, కానీ సృష్టి అస్తిత్వాన్ని ఒక్కొక్కరూ ఒక్కోరకంగా చూస్తారు. వారు ప్రయత్నించే మార్గం, అనుసరించే ప్రక్రియ వేర్వేరుగా ఉంటాయి.

సాధారణంగా మన మనస్సులను చాలా విషయాలతో నింపుతూ ఉంటాం. నిద్రలేవగానే ముందు మనం "వాతావరణం ఎలా ఉంది? ఈ రోజు చాలా చలిగా ఉంది, సూర్యుడు చాలా అందంగా ఉన్నాడు" ఇలాంటి వాటి గురించి మాట్లాడుతాం. ఫోన్ తీయగానే, "ఈ రోజు చాలా చల్లగా ఉంది, తేమగా ఉంది, తడిగా ఉంది, పొడిగా ఉంది... నిన్న అలా ఉంది, ఈ రోజు వాతావరణ సూచన ఇలా ఉంది" అనడమో, లేదా "ఆ సినిమా ఎలా ఉంది?" "ఉత్తరాంచల్ ప్రభుత్వం ఎలా ఉంది?" అంతకుముందు ఇది ఉత్తరప్రదేశ్‌లో భాగంగా ఉండేది, ఇప్పుడు క్రొత్త ప్రభుత్వం ఎలా ఉంది, ముఖ్యమంత్రి ఎవరు? (గురువుగారు నవ్వుతూ...) ఇదేమిటి, అదేమిటి...? అని ఇలాంటి విషయాలన్నీ అడుగుతుంటాం. ఇవంతా వ్యర్థవిషయాలే.

'ద స్పెక్టేటర్'* పత్రిక మొదటి సంచికలో దాని సంపాదకుడు ఎడిసన్, తను ఆ పత్రికను ఎందుకు ప్రారంభిస్తున్నాడో వ్రాశాడు. ఆయన చెప్పిన కారణాలలో ఒకటేమిటంటే: "ఇటువంటి డొల్లమనుషులకు, చెత్తను దరి చేర్చుకునే మనుషులకు ఆలోచించడానికి కాస్త అర్థవంతమైన విషయాలను ఇవ్వడంద్వారా, వారి ఖాళీ బుర్రను నింపుకోవడానికి కాస్త ఉపయోగపడే విషయాలను ఇస్తున్నాను" అన్నాడు. "నేను వాళ్ళకు కాస్త మంచి విషయాలు ఇవ్వాలనుకుంటున్నాను, వాళ్ళు నిద్రలేవగానే వారి మంచం ప్రక్కన 'ద స్పెక్టేటర్' ఉంటుంది, తమకుగానీ లేదా సమాజానికిగానీ కాస్త ఉపయోగకరమైన విషయాల గురించి ఆలోచించడానికి అది వారికి అవకాశం కలిగిస్తుంది" అని అన్నాడు. నేను దానిని ఇష్టపడతాను!!

భక్తుడు: *(హాస్యంగా...) సత్సంగంలో మేము పొందే వాటిల్లో అది కూడా (ఉపయుక్తమైన విషయాలను మాకు అందివ్వడం) ఒకటా?*

గురువుగారు: కావచ్చు – అందుకనే మీరు మాట్లాడుకోవడానికి, మీ లక్ష్యసాధనలో అర్థవంతంగా, ఉపయుక్తంగా ఉండి మిమ్మల్ని మీ లక్ష్యం మీద దృష్టిపెట్టేలా చేసే కొన్ని విషయాలుంటాయి. మీరు వాటి గురించి మాట్లాడుతున్నారో లేదోనన్న విషయం నాకు తెలియదు, కానీ నేను మాత్రం ప్రయత్నిస్తాను. లేకపోతే అర్థరహితమైన ఆలోచనలు వస్తూనే ఉంటాయి.

మీరు వార్తాపత్రికలు ఎందుకు చదువుతారు? మీకు తెలియదు. అది మిమ్మల్ని మీరు చెత్తతో నింపుకోవడం కాదా? ఆలోచించండి! మీరు వ్యాపారస్తులై ఉండి మీకు సమాచారం నిజంగా అవసరమైతేనో, ఏదైనా వ్యవహారానికి సంబంధించినదైతేనో దానికి అర్థముంటుంది. ప్రాపంచికం కానివ్వండి లేదా ఆధ్యాత్మికం కానివ్వండి – అదేదైనా సరే – మీకు ప్రత్యక్షంగా కానీ, కనీసం పరోక్షంగా కానీ మీ జీవితానికి, మీ గమ్యానికి, లక్ష్యానికి ఎటువంటి సంబంధం లేని విషయాలతో మిమ్మల్ని మీరు నింపుకోవడం మానండి, అదో వ్యసనం. మనకు సంబంధంలేని ఎన్నో విషయాలను మనం చేస్తుంటాం.

మీకుగానీ లేదా ఎదుటివ్యక్తికిగానీ ఉపయోగం లేని మాటలను మాట్లాడుకోకుండా ఉండటం అనే నియమాన్ని పెట్టుకోండి. మీరు ఎప్పుడు ఏం మాట్లాడినా అది మీకుగానీ మరొకరికిగానీ ఉపయోగపడాలి. మీ ఇద్దరికీ ఉపయోగపడనిది ఏదైనా అది చెత్తతో నింపుకోవడమే. మీరు మాట్లాడే మాటలన్నింటినీ గమనించండి. మిమ్మల్నీ, ప్రక్కన వాళ్ళనూ మీరు ఎంతగా చెత్తతో నింపుతున్నారో తెలుస్తుంది. మనం మాట్లాడే చాలా మాటలు చాలావరకు చెత్తతో నింపుకోవడమే. మీరు పరిశీలించుకోండి, మీకే తెలుస్తుంది! అప్పుడు మీరు అర్థవంతంగా మాట్లాడటం మొదలుపెడతారు, అప్పుడు మీ సాంగత్యం అర్థవంతంగా ఉంటుంది. మీరు అర్థవంతమైన సాంగత్యంలో ఉంటారు. అలా అయినపుడు మీ జీవితమంతా అర్థవంతంగా ఉంటుంది.

"శరత్చంద్రికలు" గతసంచికల కొరకు *http://saipatham.saibaba.com/*
శ్రీసాయిబాబా సచ్చరిత్ర, ప్రబోధాలను సమగ్రంగా దర్శించడానికి *www.saibaba.com* ను సందర్శించండి.

---

* *'ద స్పెక్టేటర్' దినపత్రిక 1711లో లండన్ నగరంలో జోసెఫ్ ఎడిసన్, రిచర్డ్ స్టీల్‌ల చేత స్థాపించబడింది. ఈ పత్రిక 18 నెలల పాటు ప్రభావశీలంగా, ప్రజాదరణతో నడిచింది. తరువాత 1828లో ఒక రాజకీయ సాంస్కృతిక వారపత్రిక ఆవిష్కరణకు ఈ పేరును వాడుకోవడం జరిగింది. ఈ వారపత్రిక ఇప్పటికీ సమకాలీన బ్రిటీష్ వార్తాపత్రికలలో ప్రముఖ పాత్రను పోషిస్తోంది.*